

Gott Nytt År 1999

Kära vänner !

Vem modern är vet man nästan alltid. Men tio procent svenskar har en annan far än vad de tror att de har säger genforskarna. Jag började undra över mina förfäder, vem var min farfars far? Mina föräldrar fanns inte mer så jag frågade min faster Valborg. Och hon kunde berätta både om farfar som var född 1860 och hans far. Men vem var han. Nej, det visste hon inte. Jag började släktforska men hennes berättelse stämde inte in på någon av de misstänkta. Men gamla lingarna kunde berätta ett och annat. Då plötsligt stämde min fasters berättelser.

Han var förnäm och djupt religiös. Då gick det inte ann att ha barn på bygden. Han var stolt över min farfar, det vet jag, tog hand om honom och lät honom studera. Farfars far var stor, men inte stor nog att kunna erkänna ett utomäktenskapligt barn. Då hade han fått skämmas och lämna kyrkan, tiderna var sådana då. Alla visste och viskade och det kan man göra. Men de ljög som när Maria kom med Jesus, för heders skull. Är det inte det vi firar nu i jul?

Skitheder och vuxnas lojalitet till varandra var viktigare än barns rätt till två föräldrar. Så har det varit i tusen år. Det har blivit bättre de senaste åren. Människor tänker

*Så som vårtegens mylla öppnar sig varm
För de korn som en säningsman ger,
Skall du bjuda ditt sköte, din svällande barm,
När om fruktsamhet ödmjukt vi ber.*

själva och tror inte längre på allt som står i bok. Det gör inte ärkebiskopen heller så därför vågar jag åter kalla mig kristen.

Så började min släktforskning som följdes av intresse för hembygden. Det var för tjugo år sedan. Jag känner att jag nu nått finalen. Under året som kommer skall jag berätta mer om min farfar, hans far och min hembygd.

Ibland får jag frågor om vad jag sysslar med ensam på min ö. Hur får du tiden att gå? Om dygnet hade dubbla dagar och dubbla nätter skulle det ändå inte räcka. Så jag brukar svara, att när det regnar

går jag ut, för annars kan jag inte gå in och då blir jag ju kvar där ute i regnet.

Lars Cornell

59493 Tjust

*Den glädje som livet en gång åt oss gav
Vill vi lämna i hjärta och själ,
Som arv till de barn som skall stå vid vår grav
Och bjuda ett sista farväl.*

Tidigare julhälsningar finns på <http://www.tjust.com/bio/lc/>